de Keerzijde

de Scheijbeek ontspringt uit de duinen
negeert de zee, kronkelt landinwaarts
waar hij de gemeenten scheidt
die lief en leven willen delen-

we wandelen langs de oevers,
versierd met groen en kruiken
worden meegetrokken met de stroom
totdat het asfalt het leven snijdt
de els eindigt waar de bron begint

bij de Keerzijde doopte Mei haar
voetje in de beek- waar
houten vlonders het water beschutten
dat helder droomt van grote dichters
gebeiteld in golven van metaal

de Keerzijde verbindt groen en staal
schoonheid met stof, vroeger met hoe wij nu-
tegen de keer, leven in weemoed
en verlangen

jantje bosch, 8 oktober 2011
ter gelegenheid van de onthulling van Keerzijde

Waar de Scheybeeck en de Westelijke Randweg N197 elkaar kruisen

www.pauldekort.nl info@pauldekort.nl
©2011

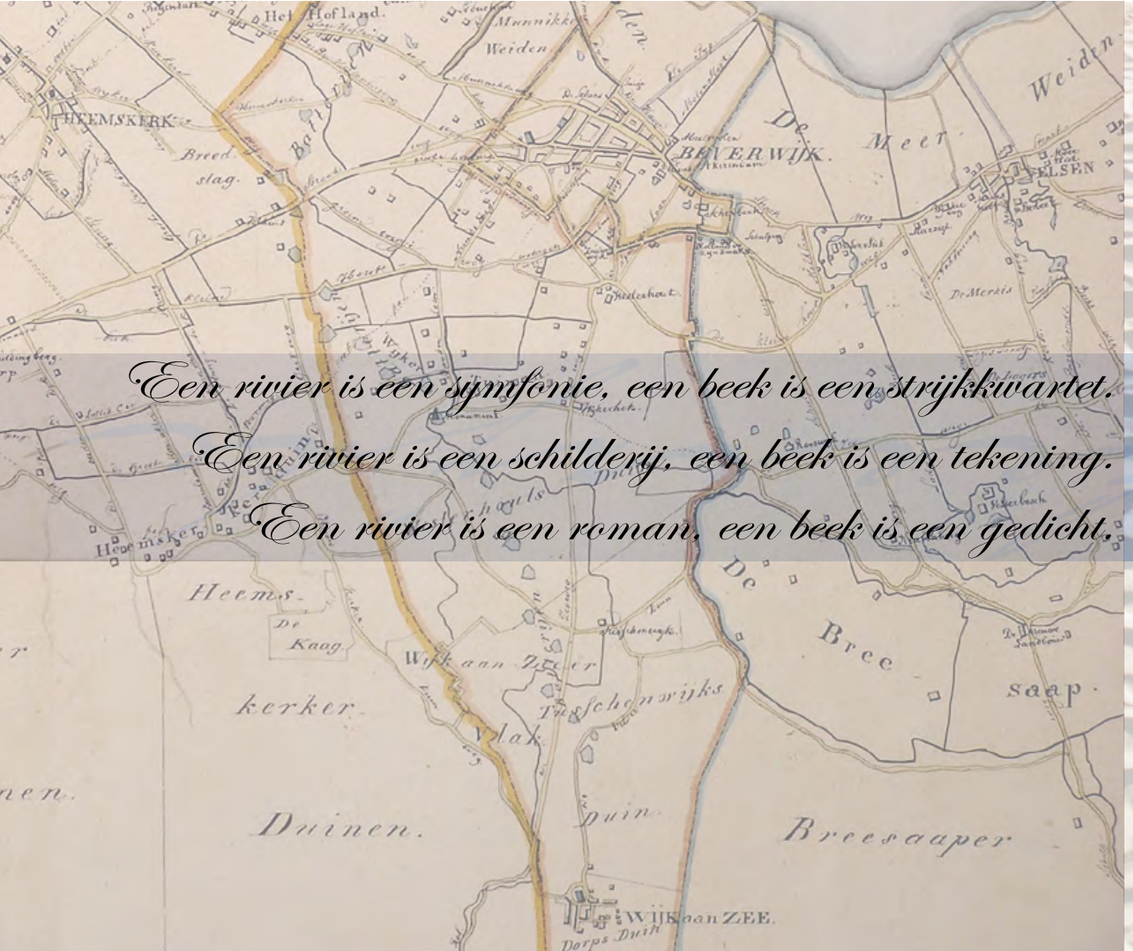

'Een rivier is een symfonie, een beek is een strijkkwartet.

'Een rivier is een schilderij, een beek is een tekening.

'Een rivier is een roman, een beek is een gedicht.

Al in de 8e eeuw vormde de Scheybeeck de begrenzing tussende villa's Adrichem en Beverhem en tot op de dag van vandaag markeert deze duinrel de gemeentegrens tussen Velsen en Beverwijk.
Het historische lijntje van de Scheybeeck wordt ter hoogte van 'Holland op z'n Smalst' doorsneden door de dikke streep van de nieuwe Westelijke Randweg tussen Beverwijk en Velsen(N197).

de klare beeck, uit schorre duinen
gesproten, om uw ackerlant
uw vijvers, bosch en groene tuinen
langs oevers, dicht met loof beplant,
te laven met een lieflijck morren,
tot dat ze valt in 't wijcker meer.

Joost van den Vondel heeft in de 17e eeuw enige tijd verbleven op Huize 'Scheybeeck'.
Daar schreef hij het gedicht 'Beecksangh', geïnspireerd op de Scheybeeck.

Herman Gorter schreef op Huize 'Beecksangh' in 1887 de beroemde eerste regels van het gedicht 'Mei';
"Een nieuwe lente, een nieuw geluid; Ik wil dat dit lied klinkt als een gefluit..."
Uit het zeer lange gedicht 'Mei' is een fragment gekozen waarin het meisje Mei pootjebaadt
in het heldere water van de beek.

mei had gezet haar voet in 't weeke zand,
en sleepte met haar enkels 't klare water door de beek
die 't spoor wegwischte; de oppervlakte leek
om 't voetje pret te hebben, in 't lommer
bleven spiralen spelen op 't water.

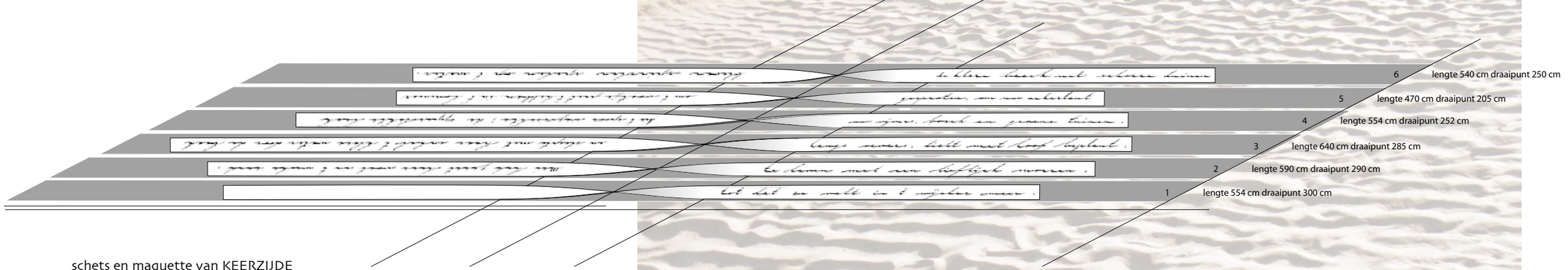

schets en maquette van KEERZIJDE

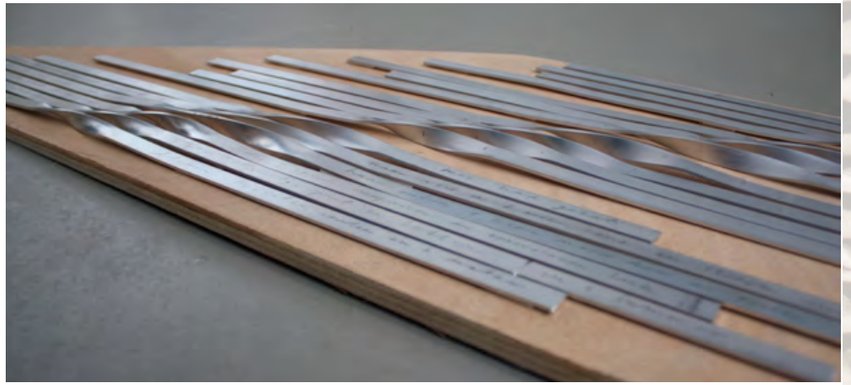

Een strofe is een onderdeel van een gedicht tussen twee witregels, 'strofe' van het Griekse 'strophé' betekent letterlijk 'omwenteling'. Omdat de gedichten van Vondel en Gorter uitgangspunt zijn van KEERZIJDE is de vormgeving geïnspireerd op de bladspiegel van een strofisch gedicht.

Aan de Beverwijkse kant is in vloeiend schrift 'Beecksangh' op de strips gepolijst. Aan de Velsense kant, op de keerzijde van de strips, is het fragment uit Gorter's 'Mei' op deze manier te lezen.

KEERZIJDE tilt het lijntje van de Scheybeeck over de Westelijke Randweg heen en verbindt hiermee de historie van deze plek met de realiteit van vandaag.
Het kunstwerk markeert zo een omslagpunt op de scheidslijn van twee gemeenten.
De keerzijde van de moderne tijd (?)